deū: q: nullarū viriū eſt: nullarū faculta-
tū: ne cū ſe cōmouerit in ſupplicium rapiat:
ceſſat timore hoīs ⁊ ſi nō dei. Potētes aūt
mūdi reges: nobiles niſi deū timeāt quid
timebūt? Sed pdicatur illis: ⁊ ꝑcutiuntur
framea bis acuta. Dicit illis quia eſt q̄ po
nat alios ad dexteram: alios ad ſiniſtraȝ:
vt dicat eis q̄ a ſiniſtris ſunt: Ite in ignem
eternuȝ q̄ parat⁹ eſt diabolo ⁊ angelis ei⁹.
Nondū diligūt iuſticiā: ſed timent penā:
⁊ timēdo penā iā acceperūt cōpedes: ⁊ in
vinculis ferreis erudiūtur. Uenit ad nos
potens homo de ſeculo: offendit illū vxor
ſua: aut forte cōcupiuit alterius pulchrio-
rē: aut alterā ditiorem: vult dimittere eam
quā habet ⁊ nō facit: audit a ſeruo dei: au
dit a ꝓpheta: audit ab Apl̄o ⁊ nō facit: au
dit ab eo in cuius manibus eſt framea bis
acuta: nō facies: nō lȝ tibi: nō ꝑmiſit de⁹ di
mitti vxoreȝ excepta cauſa fornicationis:
Audit hoc: timet ⁊ nō fac̄. Pedes leues
iam ꝓgrediebātur in lapſum: cōpedibus
tenētur: habet vincula ferrea: timet deum.
Dicit illi: Damnabit te deus ſi feceris: iu
dex eſt ſup̄ oēs: audit gemitū vxoris tue:
reus teneberis in cōſpectu eius. Hac ↄcu
piſcētia blādit: hac pēa deterret. Ibat. n.
ad ſentiēdū praue cupiditati: niſi vincula
ferrea retinerēt. Dicaȝ qd̄ plus eſt. Sȝ di-
cat: Cōtinere iam volo: nolo iam vxorem:
nō pōt. Quid ſi tu vis ⁊ illa n̄ vult? Nūqd
ꝑ continentiā tuam debes illam facē forni
cariam? Si aliȷ̄ nupſerit te viuo: adultera
erit. Non vult tali lucro deus compenſa-
re tale damnū. Redde debitū: ⁊ ſi non exi
gis: redde. Pro ſanctificatione ꝑfecta de
us tibi cōputauit: ſi quod non debet exi-
gis: ſȝ reddis qd̄ debetur vxori. Times nō
facis: ↄcutiuntur vincula tua. Audi quia
vinculis ferreis conſtrictus es. Alligatus
es vxori: ne queſieris ſolutionē. Dur eſt:
ferreum eſt. Nam quando dominus hoc
ait: oſtendit quia vinculū eſt ferreū. Ado-
leſcentes audite: Uincula ferrea ſunt: no-
lite pedes mittere: ne cuȝ miſeritis: artius
cōſtringamini cōpedibus. Tales compe-
des cōſolidant vobis ⁊ epiſcopi manus.
Nūquid nō fugiunt in eccleſia cōpediti ⁊
ſoluūtur? Hi viri fugiunt huc volētes di-
mittere vxores ſuas: ⁊ hic artius colligan
tur. Nemo ſoluat has cōpedes: quos de⁹
cōiunxit homo nō ſeparet. Sed dura ſunt
vincula. Quis neſcit ipſam duriciā? Do-
luerūt apoſtoli ⁊ dixerūt: Si talis cauſa ē
cū vxore non expedit nubere. Si vincula
ferrea ſūt: nō opus eſt vt illic pedes mittā
tur. Et dn̄s. Nō oēs capiunt verbū iſtud:
ſȝ q̄ pōt cape capiat. Alligat⁹ es vxori: ne
q̄ſieris ſolutionē: q: alligat⁹ es vincul' fer-
reis. Solut⁹ es ab vxore: ne q̄ſieri vxoreȝ:
n̄ te obliges vincul' ferreiſ. Ut faciāt in eis
iudiciū ↄſcp̄tū: hȝ ē iudiciū qn̄ faciūt ſanc-
ti ſuꝑ oēs gentes. Quare ↄſcriptū? Quia
iſta antea cōſcripta ſunt: ⁊ mō cōplentur.
Ecce mō fiūt: aliqn̄ legebant ⁊ nō fiebāt.
Et cōcluſit ita. **Gloria hec eſt oībus
ſanctis ei⁹.** Per totū mundū: ⁊ per vni
uerſas gētes: hoc ſancti agūt: ⁊ ſic glorifi-
cant: ſic exultant deū in faucib⁹ ſuis: ſic le
tant in cubilibus ſuis: ſic exultāt in gloria
ſua: ſic exaltātur in ſalute: ſic cantāt canti
cum nouū: ſic dicunt Alleluia: corde: ore
vita: Amen.

Explicit Tract. de pſ̄. CXLIX.
Explicit Tract. de pſ̄. CL.

Prefatio.

Q q Uāuis ordo pſalmoruȝ qui mihi
magni ſacramēti videntur cōtine
re ſecretuȝ: nondū mihi fuerat re-
uelatus. Tamē q: oēs centū q̄nquaginta
numerātur: etiā nobis q̄ totius ordinis eo
rū altitudinē adhuc acie mentis nō pene-
trauimus: inſinuat aliqd: Un̄ nō impudē
ter q̄ntū dn̄s adiuuat: diſputare poſſum⁹.
Primū q̄ndenarius numer⁹: ex q̄ iſte mul
tiplicat. Qd̄ eīm valent q̄ndecim in ordi-
ne ſingulorꝫ: hȝ valēt centū q̄nq̄ginta in or
dine denariorꝫ: q̄m q̄ndecies denos faciūt:
hoc valēt mille q̄ngenti in ordine cētenari
orū: q̄m q̄ndecies centeni ſunt: hoc valent
q̄ndecim milia in ordine millenariorꝫ: q̄m
q̄ndecies mille ſunt. Quindenarius ḡ nu
merus cōcordiā ſignificat duum teſtamē-
torū. In illo eīm obſeruat ſabbatū qd̄ ſig-
nificat quietē: in iſto dn̄icus dies qui ſigni
ficat reſurrectionē. Sabbatū autē eſt dies
ſeptimus: dominic⁹ vero poſt ſeptimū qd
niſi octauus: idē qui p̄mus habēdus eſt.
Ipſe eīm dicitur etiā vna ſabbati: vt dein-
de ſit ſecunda: tertia: quarta: ⁊ deinceps vſ
q̄ȝ ad ſeptimū ſabbatū. A dominico autē
vſq̄ȝ ad dominicū octauus eſt dies: vbi te
ſtamēti noui reuelatio declarat: qd̄ in ve-
teri tanq̄ȝ ſub terrenis ꝓmiſſionibus tege-
batur. Septē porro ⁊ octo quindecim ſūt.
Tot ſunt ⁊ cantica que appellātur gradu-
um: q̄m totidem fuerūt etiam templi gra-
dus. Deinde etiā quinq̄genarius numer⁹

magnũ ſacramentũ ꝑſagerit. Cõſtat enim
de ſeptimana ſeptimanarũ: addito vno tã-
q̃ ipo octauo ad q̄nquagenariũ numerum
terminãdũ. Septies quippe ſeptẽ quadra-
gintanouẽ faciũt: quibꝰ vnus addit᷑ vt fa-
ciant q̄nquaginta. Qui numerus q̄nqua-
genariꝰ vſq̃ adeo magne ſignificatiõis eſt:
vt ex dñi reſurrectiõe tot diebꝰ cõpletis ipo
q̄nquagenario die venerit ſup eos q̃ in chri
ſto fuerãt cõgregati ſpũſſanctꝰ. Qui ſpiritꝰ
ſanctꝰ in ſcripturis ſeptenario ꝑcipue nu-
mero cõmendat᷑: ſiue apud Eſaiam: ſiue in
Apocalypſi: vbi aptiſſime ſeptem ſpũs dei
ꝓhibent᷑: ꝓpter opationẽ ſeptenariã vnius
eiuſdẽq̃ ſpũs. Que opatio ſeptenaria per
Eſaiam ꝓphetã ita cõmemorat᷑. Requieſcet
ſup eum ſpũs dei: ſpiritus ſapiẽtie ⁊ intelle
ctus: ſpiritꝰ cõſilij ⁊ fortitudinis: ſpiritꝰ ſci-
entie ⁊ pietatis: ſpiritꝰ timoris domini. Ipſe
debet intelligi timor dñi caſtus ꝑmanens ĩ
ſeculũ ſeculi. Seruilẽ aũt timorẽ cõſumma
ta caritas foraſ mittit: ⁊ nos liberos facit ne
ſeruilia opa faciamꝰ que ſabbato ꝓhibent᷑.
Caritas aũt dei diffuſa eſt in cordibus no-
ſtris p ſpiritũſanctum qui datus eſt nobis.
Hinc quoq̃ ſpũſſanctꝰ ſeptenario numero
cõmendat᷑. Quiquagenariũ vͦo etiã in q̄-
draginta ⁊ decẽ dñs diſptitus ẽ. Die q̄ppe
quadrageſimo poſt reſurrectionẽ ſuã aſcẽ
dit in celos: ac deinde cõpletis diebꝰ decẽ
miſit ſpiritũſanctũ: quadragenario ſcꝫ nu-
mero tpalem in hoc mũdo cohabitationeꝫ
cõmendãs: qm̃ quaternariꝰ in q̄dragena-
rio numerus ꝑualet. Quatuor aũt partes
habet mũdus ⁊ annus: denario vͦo addito
velut mercede ꝓ impleta lege bonis ope-
ribus reddita: ipſa eternitas figurat᷑. Hũc
q̄nquagenariũ triplũ habet centeſimꝰ ⁊ q̄n-
quageſimꝰ numerus: tanq̃ eũ multiplica-
uerit trinitas. Unde ⁊ hac cauſa nõ incõ-
uenienter intelligimꝰ iſtũ numerũ eſſe pſal-
morũ. Nam ⁊ in illo numero piſciũ q̃ capti
ſunt retibꝰ poſt reſurrectionẽ: miſſis ad cen
tum q̄nquaginta: additis tribus velut ad-
monitio videt᷑ facta in quot partes debeat
iſte numerꝰ diſptiri: vt ter habeat q̄nquage
nos: q̃q̃ ille numerꝰ piſciũ habeat ⁊ aliam
rationẽ multo ſubtiliorẽ ⁊ iocũdiorẽ: qꝫ de-
cem ⁊ ſeptẽ in trigonũ miſſis: id eſt ab vno
vſq̃ ad decẽ ⁊ ſeptẽ omnibꝰ cõputatis: ad
eundẽ numerũ ꝑuenit. In decẽ autẽ lex: in
ſeptẽ vͦo gr̃a ſignificat᷑: q2 legẽ non implet:
niſi caritas dei diffuſa in cordibꝰ nr̃is p ſpi
ritũſanctũ qui ſeptenario numero ſignifi-
catur. Quod ergo quidã omniũ pſalmorũ
quinq̃ libros eſſe crediderunt: illud ſecuti
ſunt: quotiens in fine pſalmi dictum fuerit:
fiat: fiat. Sed huiꝰ diſptitionis rationẽ cuꝫ
vellem cõprehendere nõ valui. Quia nec
ipe q̄nq̃ ꝑtes equales ſunt inter ſe: ⁊ ſi non
ſcripture quãtitate: ſaltẽ pſalmorũ ipo nu-
mero: vt tricenos haberẽt. Et ſi vnuſquiſq̃
libri finis eſt: fiat fiat. Cur liber quintꝰ idẽq̃
⁊ vltimꝰ: nõ eodem fine ſit terminatꝰ: meri-
to queri põt. Nos autẽ ſcripture canonice
auctoritatẽ ſequẽtes: vbi legit᷑: Scriptũ eſt
in libro pſalmorũ: vnũ pſalmorũ librũ eſſe
nouimꝰ. Et video quidẽ quõ et h̃ verũ ſit.
Et illud ſi verũ eſt: huic vͦo non reluctetur.
Fieri eñ poteſt vt aliqua cõſuetudine litte
rarũ hebraicarũ vnꝰ liber dicat᷑: qui cõſtat
ex pluribus. Sicut ex eccleſijs pluribꝰ vna
cõſtat eccleſia: et ex pluribꝰ celis vnũ celũ.
Nõ eñ celorũ aliquod ꝑtermiſit qui dixit:
Auxiliũ meũ a dño: qui fecit celuꝫ et terrã.
Et cũ ſcriptura dicat: Et vocauit deus fir-
mamentũ celũ: ⁊ aquas eſſe ſup firmamen-
tum: hoc eſt ſup celum: non mentit᷑ eadem
ſcriptura dicenſ. Et aque q̃ ſup celos ſunt:
laudent nomen domini: quia non ait: ſuper
celũ. Et vna terra ex multiſ ẽris. Nã ⁊ orbẽ
ẽre ⁊ orbẽ terrarꝫ: quotidiana cõſuetudine
dicimꝰ. Et qui ait: ſcriptum eſt ĩ libro pſal-
morum: q̃q̃ mos loquẽdi ſic ſe habeat: vt
vnũ inſinuare librum eſſe voluiſſe videat᷑:
tamẽ reſpoderi poteſt in libro pſalmorum
eſſe dictum: in aliquo libro eorum quinq̃.
Quod in vſu locutionis vſq̃adeo vel nõ
eſt: vel raro eſt: vt etiam duodecim prophe
tarum vnum librum eſſe ideo perſuadeat᷑.
Quia ſimiliter legitur. Sicut ſcriptum eſt
in libro ꝓphetarum. Sunt etiam qui vni-
uerſas omnino ſcripturas canonicas vnũ
librum vocent: quod valde mirabili ⁊ diui
na vnitate concordent. Et hinc eſſe dictũ:
In capite libri ſcriptum eſt de me: vt faciã
volũtatem tuam. Ut ſic intelligat᷑ p filium
pater feciſſe mũdum. Cuius conditio prin
cipium ſcripturarum eſt in libro geneſeos.
Uel magis quia ꝓphetia videtur eſſe: non
facta narrans: ſed futura ꝓnuncians. Non
enim ait: qd̓ fecerim: ſed vt faciam: ſiue vt
facerẽ volũtatem tuam. Ad illud hec ſen-
tentia referẽda ẽ: qd̓ in ꝑmis ꝑtibus eiuſdẽ
libri ſcriptũ ẽ: Erũt duo in carne vna. Qd̓
ſacramentũ magnũ dicit apl̃s: in chriſto

⁊ in eccleſia. Vnde ⁊ iſte pſalmoꝝ liber pōt ſignificarꝰ intelligi: vbi dictū eſt. In capite libri ſcriptū ē de me: vt faciā voluntatē tuā. Sequit̃ eni̅: Deꝰ meus volui: ⁊ legem tuā in medio cordis mei. De ipſo quippe accipit̃ ꝓphetatꝰ i capite libri huiꝰ: pſalmus ipſe pꝛimꝰ: Beatꝰ vir q̄ nō abijt in ꝯſilio impioꝝ: ⁊ i via peccatoꝝ nō ſtetit: ⁊ i cathedra peſtilētie nō ſedit: Sed i lege dn̄i fuit volūtas eius: ⁊ in lege eius meditabit̃ die ac nocte. Ut hoc ſit qđ dictū eſt: Deus meus volui: ⁊ legē tuā in medio cordis mei. Qđ autem ſequit̃: Euāgelizaui iuſticiā tuā in eccleſia magna: cōgruentiꝰ ad illud refert̃: Et erunt duo in carne vna. Siue ergo illud: ſiue hoc intelligat̃ qđ dictū eſt: In capite libri: liber iſte pſalmorū ꝑ q̄nquagenos ſi ꝑ ipſos quinquagenarios articulos interroget̃: magnū aliquid ⁊ valde dignū cōſideratiōe reſpōdet. Non eni̅ fruſtra mihi videt̃ quinquageſimus eſſe de penitētia: Centeſimꝰ de miſericordia ⁊ iudicio: Centeſimꝰ q̄nquageſimus de laude dei in ſanctis eius. Sic eniꝫ ad eternā beatāq; tendimꝰ vitā. Primitus peccata nr̄a damnādo. Deinde bn̄ viuendo: vt poſt condemnatā vitā malā: geſtāq; bonā: mereamur eternā. Scđm ꝓpoſitum eni̅ occultiſſime iuſticie bonitatiſq; ſue: deꝰ quos p̄deſtinauit: illos ⁊ vocauit. Et quos vocauit: ipſos ⁊ iuſtificauit. Quos aūt iuſtificauit: ipſos et glorificauit. Predeſtinatio noſtra nō in nobis facta eſt: ſed in occulto apud ipm̄ in eius p̄ſentia. Tria vͦo reliqua in nobis fiūt: vocatio: iuſtificatio: ⁊ glorificatio. Uocamur p̄dicatiōe penitentie. Sic eni̅ cepit dn̄s euāgelizare: Agite penitētiā: appropinquabit eni̅ regnū celoꝝ. Iuſtificamur i vocatiōe miſericordie: ⁊ timore iudicij. Hinc eſt qđ dicit̃: Deus in nomine tuo ſaluū me fac: ⁊ i virtute tua iudica me. Nō timet iudicari: q̄ impetrauerit ante ſaluari. Uocati: renūciamꝰ diabolo ꝑ penitentiaꝫ: ne ſub iugo eius remaneamꝰ. Iuſtificati: ſanamur ꝑ miſericordiā: ne iudicium timeamꝰ. Glorificati: tranſimꝰ i vitā eternā: vbi deū ſine fine laudamꝰ. Ad hoc ꝑtinere arbitroꝛ qđ dn̄s ait: Ecce eijcio demonia: et ſanitates perficio hodie ⁊ cras: ⁊ tertia die cōſummoꝛ. Qđ etiā in triduo ſue paſſiōis ⁊ dormitiōis: ⁊ euigilatiōis: oñdit. Crucifixus eſt eni̅ ⁊ ſepultus: ⁊ reſurrexit. In cruce de p̄ncipibꝰ ⁊ poteſtatibꝰ triūphauit. In ſepulchꝛo requieuit. In reſurrectiōe exultauit. Penitētia cruciat. Iuſticia trāquillat. Uita eterna glorificat. Penitētie vox eſt: Miſerere mei deus: ſcđm magnā miſericordiā tuā. Et ſcđm multitudinē miſerationū tuarū dele iniquitatē meā. Hoc offert ſacrificiū deo: ſpm̄ cōtribulatū: coꝛ cōtritū et humiliatū. Iuſticie chꝛiſti vox ē in electis ſuis: Miſericordiā et iudiciū cantabo tibi dn̄e: pſallam ⁊ intelligā in via imaculata: qn̄ venies ad me. Per miſericordiā quippe adiuuamur ad faciendā iuſticiā: vt ſecuri ad iudiciū veniamꝰ: vbi diſꝑdunt̃ de ciuitate domini oēs q̄ opant̃ iniq̄tatē. Quo verſu pſalmus iſte cōcluditur. Et vite eterne vox eſt:

Expoſitio pſalmi.

Laudate dn̄m in ſanctis eiꝰ: Utiq; in eis q̄s glorificauit. Laudate eū in firmamēto virtutis eius. ¶ Laudate eū in virtutibꝰ eius: Uel vt alij interp̄tati ſunt: In potentatibꝰ eiꝰ: Laudate eū ſcđm multitudinē magnitudinis eiꝰ. Omnia iſta ipſi ſūt ſancti eius: quō dicit aplꝰs: Ut nos ſimus iuſticia dei in ipſo. Si ergo iuſticia dei quam fecit in eis: cur non et virtus dei quaꝫ fecit in eis: vt reſurgerent a mortuis? Nam ⁊ in chꝛiſti reſurrectiōe virtus maxime cōmendat̃: q2 i paſſiōe infirmitas fuit: dicēte aplo: Et ſi crucifixus ē ex infirmitate nr̄a: ſed viuit ex virtute dei. Et alio loco. Ad cognoſcendū inq̄t eū: ⁊ virtutē reſurrectionis eiꝰ. Optime autem ait: In firmamēto virtutis eiꝰ. Firmamētū ē eni̅ virtutis: q2 iā nō morit̃: ⁊ mors ei vltra nō dn̄abit̃. Cur nō ⁊ potētatꝰ dei dicant̃: quos in eis fecit? Immo ipſi ſunt potētatus eiꝰ. Quō dictuꝫ eſt: nos ſumꝰ iuſticia dei in ipſo. Quid eniꝫ potentius: q̄ regnare in eternū: ſub pedibꝰ poſitis omibꝰ inimicis? Cur nō ipſi ſunt etiā multitudo magnitudinis eius? Non q2 ipſe magnꝰ eſt: ſed q2 magnos eos fecit: tā multos: hoc eſt milia miliū. Sicut aliter intelligit̃ iuſticia qua eſt ipſe iuſtus: aliter quā in nobis facit: vt nos ſimꝰ iuſticia eius. Ideꝫ ipſi ſancti ſunt in omnibꝰ muſicis organis: deinceps ſignificati ad laudandum deum. Quod eni̅ ꝓpoſuit dicēs: Laudate dn̄m in ſanctis eius. Hoc exequit̃: varie ſignificās eoſdē ipſos ſanctos eius. ¶ Laudate eū in ſono tube: Propter laudis excellentiſſimā claritatē. Laudate eum in pſalterio ⁊ cithara. Pſalteriū eſt de ſuperioribus laudans dominū. Cithara de inferioribus laudās deū. Tanq̄ de celeſtibꝰ et terreſtribus. Tanq̄ eum qui celū ⁊ terram

fecit. Jam ꝗppe in alio pſalmo expoſuimꝰ:
Pſalteriū deſuꝑ habere ſonorū illḋ lignū
cui neruoꝝ ſeries: vt meliorē ſonū reddat
incūbit. Qḋ lignū cithara inferiꝰ habet.
¶ Laudate eū in tympano et cho-
ro: Tympanū laudat deū: cū iā in carne
mutata nulla ē terrene corruptiōis infirmi
tas. De corio ꝗppe fit tympanū: exiccato
atq; firmato. Chorꝰ laudat deū: qn̄ laudat
eū pacata ſocietas. Laudate eū i chor
dis ⁊ organo. Chordas habet ⁊ pſalte
riū ⁊ cithara: q̄ ſuꝑiꝰ ꝯmemorata ſūt. Or-
ganū aūt generale nomē ē oīm vaſoꝝ mu-
ſicoꝝ: q̄uis iā obtinuerit ꝯſuetudo: vt or-
gana ꝓprie dicāt ea q̄ inflant follibꝰ. Qḋ
genꝰ: ſignificatū h̄ eē n̄ arbitror. Nā cū or
ganū vocabulū grecū ſit: vt dixi: generale
oībus muſicis inſtrumētis: h̄ cui folles ad
hibēt alio greci noīe appellāt. Ut aūt orga
nū dicat: magis latina ⁊ ea vſitata eſt vul
garis conſuetudo. Qḋ ḡ ait in chordis et
organo: videt mihi aliqḋ organū qḋ chor
das habeat: ſignificare voluiſſe. Nō eni ſo
la pſalteria et cithare chordas habēt: Sꝫ
q: in pſalterio ⁊ cithara ꝓpt ſonū ab inferi
oribꝰ ⁊ ſuꝑioribꝰ aliq̄d īuētū ē: qḋ ſcḋꝫ hāc
diſtinctiōeꝫ poſſet ītelligi: aliḋ nos ī ipſis
chordis q̄rere admonuit: Quia ⁊ ipē ſunt
caro: ſed iā a corruptōe liberate: qbꝰ fortaſ
ſe ideo addidit organū: non vt ſingule ſo-
nent: ſed vt diuerſitate cōcordiſſima cōſo
nēt: ſicut ordināt in organo. Habebūt eni
etiā tūc ſācti dei differētias ſuas: cōſonan
tes: nō diſſonātes: id eſt ꝯſentiētes: nō diſ
ſentiētes: Sicut fit ſuauiſſimꝰ cātꝰ ex diuer
ſis quidē: ſꝫ nō int̄ ſe aduerſis ſonis. Stel
la eni a ſtella differt ī claritate: Sic et reſur
rectio mortuoꝝ. ¶ Laudate eū in cym
balis bene ſonātibꝰ: laudate eū in
cymbalis iubilatōis. Cymbala ī in-
uicē tangūt: vt bene ſonēt. Ideo a q̄buſdā
labijs noſtris cōpata ſūt. Sed meliꝰ intelli
gi puto in cymbalis quodamō laudare de
um: dū q̄ſq; honorat a p̄rio ſuo: n̄ a ſe ipō:
et inuicē honorātes dāt laudē deo. Ne q̄s
aūt cymbala intelligeret q̄ ſine aīa ſonant:
ideo puto additū: in cymbalis iubilatōis:
Jubilatio nāq;: id eſt ineffabilis laus: nō
niſi ab aīa pficiſcit. Nec p̄tereūdū exiſtio:
qḋ muſici docēt: ⁊ res ipa manifeſta ē: tria
eſſe genera ſonorum: voce: flatu: et pulſu.
Uoce: vt eſt ꝑ fauces ⁊ arterias: ſine orga
no aliquo cāticis hoīs. Flatu: ſicut ꝑ tibiā
vel quid eiuſmōi. Pulſu; ſicut ꝑ citharaꝫ
vel quid eiuſmōi. Nullū itaq; genꝰ hic pre
termiſſū ē. Nā vox eſt in choro: Flatus in
tuba: Pulſus ī cithar. Tāq; Mēs: Spi-
ritꝰ: Corpꝰ. Sꝫ ꝑ ſimilitudines: n̄ ꝑ ꝓprie-
tates. Quid ḡ ꝓpoſuit laudate dn̄m in ſā
ctis eiꝰ: Quibꝰ hoc dixit: niſi eiſipis: Et in
quibus vt deū laudēt: niſi in ſeipſis: Uos
eni ſancti eius inq̄t virtꝰ eius eſtī. Sꝫ quā
fecit in vobis: Et potētatꝰ eius: ⁊ multitu-
do magnitudinis eiꝰ: quā fecit ⁊ oſtēdit in
vobis. Uos eſtis tuba: pſalteriū: cithara:
tympanū: chorꝰ: chorde ⁊ organū: et cym
bala iubilationis beneſonātia: q: ꝯſonan
tia. Uos eſtis hec oīa. Nihil hic vile: Ni-
hil hic trāſitoriū: Nihil hic lubricū cogite-
tur. Et quia ſape ſcḋm carnem mors eſt.
Omnis ſpiritus laudat dn̄m.

¶ Diui Aurelij Auguſtini Hipponēſis
epī: de centeſimo quiquageſimo et vltimo
tertie Quinquagene pſalmo Tractatus
feliciter explicit.

¶ Poſt exactam diligentēq; emendatio-
nē: Auctore deo: pfectū eſt inſigne atq; p̄-
clarum hoc opus explanatiōis pſalmoꝝ:
Diui ac magni doctorī Auguſtini. Opuſ
reuera maiori cōmendatiōe ſe dignū exhi
bens legētibꝰ: q̄ quibuſuis v̄bis explicari
poſſit: vt et ex p̄fatiōe ⁊ ꝓlogo ipius euidē
ter colligi pōt. Quāto vero ſtudio et acu-
ratione caſtigatū: emendatū: et ordinatū
ſit: hi iudicēt qui illud alijs ſimilibus ſibi:
ſiue manu ſcriptis: ſiue ere impreſſis litte-
ris contulerint. Conſūmatū Baſilee per
magiſtrum Joannem de Amerbach. An-
no domini. M. cccc. lxxxix.

4 liber

Annot[illegible]

Principaliū ſentē[illegible]
natōe libri pſalmoꝝ [illegible]
ſiōn cōprehenſarū: [illegible]
dinataꝗ annotatio. [illegible]
Et primo incipien[illegible]
Jn prima Quinq[illegible]

Bel ſāguis quō dia[illegible]
poſitōe pſ. xxxix. [illegible]
Abūnſtrat: ſedē q[illegible]
poſitōe pſ. j. vſ[illegible]
Abyſſus abyſſū inuocat [illegible]
poſitōe pſ. xlj. vſu. Aby[illegible]
Abomian dici ſolēt exhom[illegible]
v. vſu. Virū ſanguinū.
Abrae filii q̄ſūt. Jn expo. [illegible]
Accedēs ad chriſtū illumi[illegible]
nabit et exaudiet. Jn exp[illegible]
cedite ad eū. cū. in. ſequē[illegible]
Acule⁹ mortis peccatū ē. Jn [illegible]
inferno quis.
Adā cur cecidit. Jn expoſ. [illegible]
Aduerſari nurus: ſocrui [illegible]
ligat ad ſraz: ꝙ q̄liter myſti[illegible]
pſ. xliiij. v. Accingere gl[illegible]
Adulāmū lingue alligāt a[illegible]
poſi. pſ. ix. v. Quoniā [illegible]
Ale orationū q̄ ſūt. Jn exp[illegible]
lutare vultus mei.
Amās interdū accipit ad [illegible]
q̄ alteri negat ad ſalutē. [illegible]
xxvj. vſ. Ut inhabitē.
Ut amatterem⁹ deū: non [illegible]
aiūo. Jn expo. pſ. vj. v. [illegible]
Amor puerſus: amor rect⁹ [illegible]
pſ. ix. v. Jn muſcipula.
Amor mūdi ꝙ dei quō diff[illegible]
xxxiij. v. Magnificate d[illegible]
Angeli dicūt oues. Jn expo[illegible]
Angel⁹ in ſcriptura dicit chr[illegible]
xxxiij. v. Jmmittet angelu[illegible]
Anima melior omibus de[illegible]
ij. pſ. xxxij. v. Beata gen[illegible]
Aīa iuſti eſt ſedes chriſti [illegible]
ſeculo. Deus ſedet.
Aquilo interptat diabol⁹. [illegible]
vſ. Latera aquilonis.
Arguit nō vult in die iudicii [illegible]
deſiderat. Jn expo. pſ. vj. [illegible]
Arguit in die iudicii oēs q[illegible]
meritū q̄ ſit chriſtus. Jbid[illegible]
Arma chriſti ꝙ chriſtianoꝝ q[illegible]
j. pſ xxxiiij. v. Apprehende.
Armat nos chriſtus. Jn exp[illegible]
Arcum conteret.
Aſcendit chriſtus pꝓter bon[illegible]
expo. pſ. vij. v. Et pꝓpter ha[illegible]
Aſcenſio chriſti erat gaudi[illegible]
[illegible] vſ. Domin⁹ in voce t[illegible]
Aſcenſio chriſti qualiter facta [illegible]
[illegible] vſ. Et ſion ſpecies de[illegible]